

[J. S. Foget.]

teriserede i sin Tid Redegørelsen som følger: En Bunke Papir, Ord, Bortforklaringer og atter Ord. Han udtalte:

„Man kommer uvilkaarligt til at tænke paa en Blæksprutte med sine mange Fangarme og med den udprægede Evne til at plumre Vandet omkring sig, naar den er i Fare.“

Nu stod Ministeren nærmest maalløs. Naar dette Aandsprodukt ikke kunde standse det ærede Medlem, hvad skulde han saa gribe til?

Heldigvis havde han de ærede Medlemmer Hr. Brorsen og Hr. N. P. Andreasen, der forlangte, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen skulde gentage sine Ord uden for Rigsdagen, for at man kunde faa et juridisk Grundlag for at ramme ham. Denne heltedige Optræden af de to Herrer blev straks udnyttet, og allerede den 16. November besluttede Tinget at udlevere det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, selvfølgelig i det stille Haab, at der nu maatte vise sig Mulighed for at faa ham dømt for en eller anden Ytring, et eller andet Ord, som ikke kunde vejes paa den juridiske Guldvægt. Hvilken Skuffelse blev dette ikke!

Men nu tilbage til Redegørelsen, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen karakteriserede som Papir, Ord og Bortforklaringer. Gennem blot ganske faa Forhøvr viste det sig, at Dommeren og Politiaadvokaten brugte endnu stærkere Ord om den. Jeg skal forskaane Tingets Medlemmer for en almindelig Gennemgang af de forskellige Urigtigheder og Urimeligheder, som Redegørelsen indeholdt, og kun servere et lille Udpluk.

I Redegørelsen Side 3 staar:

„Landbrugsministeriets Kvæg- og Kødeksportudvalg er i sin Sammensætning ikke principielt anderledes end de øvrige under samme Lov nedsatte Udvalg. I alle disse Udvalg har man søgt at faa saavel Producenternes, Andelseksportforeningernes som den private Handels Interesser repræsenteret i Forhold til de nævnte Grupperes Interesser i de foreliggende Eksportspørgsmaal.“

Der gik imidlertid ikke lang Tid, før man erkendte, at Sammensætningen ikke var, som det kunde ønskes, idet man allerede den 12. December tilbød D. L. K. to Repræsentanter i Udvalget. Dette havde D. L. K. i Aarevis forlangt, men først da der blev ryddet op, fandt man Anledning til at efterkomme det selvfølgelig Ønske.

Der staar videre Side 3:

„Naar Hr. Valdemar Thomsen mener, at de private Eksportører skulde have absolut afgørende Indflydelse paa Administrationen af Udvalgets Forhold, er dette i absolut Strid med Udvalgets Arbejde, saaledes som det har formet sig. Udvalget finder Anledning til netop at fremhæve de private Eksportørers loyale Samarbejde og deres udmærkede Hjælp i Udvalgets Arbejde for at skaffe Afsetning for danske Kreaturer til Udlandet.“

Intet er i og for sig et bedre Bevis for de private Eksportørers Indflydelse end denne af Udvalget forfattede stærkt rosende Omtale af deres egen Virksomhed. Men vi ser lidt nærmere paa dette Forhold.

Ifølge Eksportudvalgets Forhandlingsprotokol havde Udvalget i 1933 solgt noget frosset Kød til Belgien; der var afsat en aftalt Kommission til Eksportørerne, som de selvfølgelig havde modtaget. Den 14. Maj havde Sekretariatet imidlertid Besøg af de Herrer William Hansen og Knudsen, som Repræsentant for Lundgaard, og som meddelte, at Salget havde givet en Fortjeneste paa 11 000 Kr. Sekretariatet gik da ind paa at foreslaa, at de Herrer Eksportører skulde have Halvdelen af Fortjenesten, og dette blev vedtaget i Udvalget af de Herrer selv. Om Eksporten af frosset Kød skriver Udvalget Side 24,

„at den Eksport af frosset Kød, der finder Sted til Belgien, ifølge sin Natur maa foregaa med Tab.“

Alligevel øser man ud til Privateksportørerne af de Penge, der kommer ind. I 1933 oprettede man de forskellige Kontrolørstillinger paa Markederne. I Forhandlingsprotokollen for Udvalget for den 20. Februar diskuterer man dette Problem, og man ser saa det Særsyn, at de private Eksportører, som skal kontrolleres, her nævner, hvem der skal være Kontrolører. Til Eksempel skriver Lundgaard, at i Sønderjylland er det Folk som Ludvigsen og Troels Jensen, der kan bruges — de to Mænd som netop blev udpeget. Ganske vist siger Høgsbro Holm, at bliver det nødvendigt med Kontrolører, maa de lade Landbo- og Husmandsforeningerne udpege dem, men Resultatet blev altsaa, som Lundgaard havde sagt.

Jeg nævner Udpegningen af de tre Firmaer i Belgien, som skulde have Eneret paa Indførsel i Belgien, og som altsaa fra først af skulde være: Poels & Co., S. G. de Wijze og Firmaet William Hansen. Det er urokeligt fastslaaet, at Lundgaard har drevet